

ἀπόφασίν της, ἀποκατασταθεῖσα οὐ μόνον ἡ καλλίστη βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ μία τῶν ἐναρεττωτάτων γυναικῶν, ὅσαι ποτὲ ἐζήσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΓΝΩΜΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἰδὲ προηγούμενον φύλλον)

Τελευταῖον ὑπάρχει εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Τουρίνου χειρόγραφός τις ἐρμηνεία τῆς

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΤΥΠΟΣ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Εἰς τῶν εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, ἦτο ἐνταυτῷ εἰς τῶν ἐξοχωτάτων διὰ τὴν ταπεινοφροσύνην του. Εὐνοεῖτο δ' ὑπὸ τῆς αὐλῆς, καὶ εἰς τὴν γεροντικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἡ βασίλισσα τῷ ἐδώρησεν ἄμαξαν, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἕνεκα τοῦ γήρατος ἀπὸ τοῦ νὰ περιέρχεται, ὡς πρότερον, ὅπου ἤθελεν.

Ὁ ἀγαθὸς γέρον ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὸ δῶρον, διότι δὲν ἤθελε νὰ προσβάλῃ τὴν βασίλισσαν μὴ δεχόμενος αὐτό· ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ἀποκλειστικῶς δι' ἑαυτὸν, τὴν μετεχειρίσθη κυρίως πρὸς μεταφορὰν ἀσθενῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ὅταν δὲ ὥχεται ἐπ' αὐτῆς ὁ ἴδιος, ἐπερνεν ἐντὸς αὐτῆς τοὺς ἀδυνάτους καὶ γέροντας καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τὰς οἰκίας των, ἡ ὅπου ἀλλοῦ ἤθελεν νὰ ὑπάγωσιν.

Ἐζήσεν ὑπηρετῶν ἄλλους καὶ οὐχὶ ἑαυτὸν, διὰ τοῖτο ὅταν ἀπέθανε, τὸ 1664, ἄπειρον πλῆθος πτωχῶν συνώδευσε τὴν κηδείαν του καὶ τὸν ἐθήρησαν ὡς καλλίτερον παρὰ φίλον.

Ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι μία τῶν πρώτων χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν.

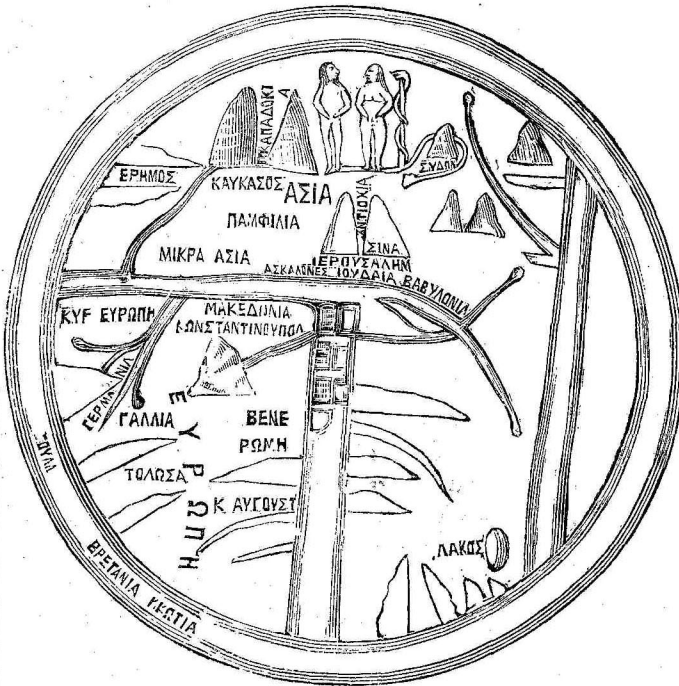
«Ἐάν δὲν ταπεινωθῇτε καὶ γείνηται ὡς τὰ μικρὰ παιδία, ἔλεγεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δὲν δύνασθε νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.»

Ὁ δὲ Πέτρος παραγγέλλει εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ ἐγκομβώσωνται τὴν ταπεινοφροσύνην· ἦτοι νὰ τὴν οἰκειοποιήθωσιν.

Εἶναι δὲ ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀξίεραστός· τούτου ἕνεκα οἱ ἀληθῶς ταπεινόφρονες εἶναι πάντοτε ἀξιαγάπητοι. Ὅθεν συμβουλευόμεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας νὰ ἀσκῶνται παιδιόθεν εἰς αὐτήν.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ ΑΥΤΗΣ

Εἰς τὰς ἡμέρας Λουδοβίκου τοῦ 14ου βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἀγαθὸς τις καὶ μέγας ἀνὴρ, ἐπιθυμῶν νὰ ἰδρύσῃ νοσοκομεῖον διὰ τοὺς πτωχοὺς, παρουσιάσθη εἰς τὴν βασίλισσαν Ἀννὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἐζήτησε τὴν προστασίαν καὶ βοήθειάν της.

Σχῆμα τῆς γῆς.

Ἀποκαλύψω, τὴν ὁποίαν οἱ κριτικοὶ ἀνάγουν εἰς τὸν 10ον αἰῶνα μ. Χρ., πιθανώτερον ὅμως εἶναι ὅτι ἐγράφη κατὰ τὸν 8ον. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο συνοδεύει χάρτης, πανομοιότυπον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προκειμένη εἰκὼν, ὅστις, ὡς φαίνεται, παριστᾷ τὴν γῆν ὡς κύκλον ἐπίπεδον, πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ὁποίου ἴστανται ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ μετὸν ὄφιν πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν, καὶ τὴν Ἀσίαν μετὰ δύο ὑψηλοτάτων ὄρεων πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τὰ κάτω δὲ ἡ Βρετανία μετὰ τῆς Σκωτίας κλ.

Ἡ θεωρία τοῦ πίνακος τούτου μετὰ τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας σήμερον ἔχομεν, θὰ διεγείρῃ βεβαίως τὸ μεῖδιμα τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, καὶ ὅμως ἅπας ὁ τότε κόσμος ἐπίστευεν οὕτως.